walmistama, ja seddawisi omma tö labbi sissetenima mis nad Kronole maksmatta jätnud, ning Moisa töödteggematta jättes, Moisale, ja muudwisi Teistele kahjo teinud. Sest seddamöda kui kegi wöllatinne ehk kahjoteggia olli, sai wangi-tö-aeg temmale moistetud; ja mis nad sissetenisid, jaggati, igga aasta kahjosaadjakte seas ärra, nenda et mitto neist wiis aastat selle wangi hone sisse, töödteggema jäi. Siis müdi kaks ossa sest honest ärra, ja üks ossa jäigi keik tullewa aia peäle wangitöhoneks Wastastelle.

Agga Ninnameeste ja Nouandjatte luggu olli weel willetsam. Sest neid widi senna, kus nad ello otsani raudus sedda töödpiddid teggema, mis ühhegi mu kui raudjalla peäle pannakse. Seäl nemmad nüüd wandusid omma tiggedusse rummalust nenda, kui neid ennast need ärrawandusid, kes nende nou labbi senna trahwi hone ollid sanud.

Saddawisi kaddus keik hea, mis Urima tallopoegade pölwe piddi töstma.

Agga Silonima Rahwa ellaminne ja ellamisse wiis jäi aiast aiani illosamaks ja kuulsumaks, ja kulutas keik mailmale, et mitte igga Rigi tallopoiad ni tännamatta ei olle kui Urima tallopoiad ollid — nenda, et neid tähhele pannes, Winaks Urima tallopoiad issegi hakkasid omma rummalust häbbenema. Ja nüüd öhkas ja kahhetses iggaüks omma süüd. Üks terrane tüttarlapski ütles: et kül noor ollen, ommeti minnagi tunnen, mis pohjatumatta Willetsusse sisse nisuggune rahwas sattub mis wastopannese peäle lodab. Pange Silonima tallopoiad tähhele, kui priskeste nende Käsud neid juhhatawad. Kül olli, kui Jummal essimesse pölwe-töstmissega neid terretas, nendegi seas monni, kes kurjaste Pead töstsid. Ja needki need ollid, kes selle pölwe-töstmisse käimist seäl mitmeks aastaks kui lukko loid. Siiski, et Silonima rahwa keigesurem hulk mitte